

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Holger Andersen): Som ærede Medlemmer vil have set af Betænkningen, er der stillet ikke færre end 44 Ændringsforslag, som imidlertid alle er stillet af hele Udvalget og tiltraadt af Finansministeren. Lovforslaget har været Genstand for en langvarig og betydningsfuld Udvalgsbehandling, under hvilken der er blevet indhentet en Række Oplysninger fra Invalidenævnet i Sønderborg, særlig tagende Sigte paa at finde det bedst mulige Grundlag for Fastsættelsen af de enkelte Satsers for de forskellige Invaliditeter. Følgen af Udvalgets Arbejde har været en Omformning og oven i Købet en dybtgaaende Omformning af Lovforslaget, et Resultat, der kun er naaet ved gensidig Imødekommenhed fra alle Sider indenfor Udvalget. Der har været forskellige Ønsker fremme, men ved at lempe sig efter hinanden har man naaet det enstemmige Resultat, som nu foreligger. Den højtærede Finansminister har, hvad jeg paa Udvalgets Vegne finder Anledning til at paaskønne, stillet sig særdeles velvilligt og imødekommende overfor de mange Ændringsforslag, som delvis har en vidtgaaende principiel Karakter. Idet jeg i øvrigt henviser til den meget indgaaende Betænkning, skal jeg indskrænke mine Bemærkninger til at omfatte de væsentligste af Ændringsforslagene.

Lovforslaget tilsigter jo til Afløsning af den gældende midlertidige Lov af 1. December 1920 at skabe en varig Ordning med Hensyn til Forsørgelsen af militære Invalider og disses efterladte i de sønderjyske Landsdele og derved give den i Traktaten mellem Danmark og Tyskland af 10. April 1922 overtagne „fyldestgørende“ Forsørgelse af de nævnte Invaliders Lovform. Allerede det af Regeringen fremsatte Lovforslag tager Sigte paa at tilvejebringe den størst mulige Overensstemmelse med Reglerne i den øvrige danske Lovgivning om militære Invalider, men det siger sig selv, at man kun i begrænset Omfang har kunnet naa dette Maal, eftersom det her drejer sig om en særlig Erstatningslov, der er en Følge af ganske særlige Forhold og derfor ikke i fuldt Omfang vil kunne sidestilles med den tilsvarende Lovgivning i Kongeriget.

Som det i øvrigt ses af Udvalgets Betænkning, er det særlig følgende Spørgsmaal, der har været Genstand for Udvalgets Overvejelser: 1) de i §§ 6—8 foreslaaede Satsers, 2) Invaliderrentens Kapitalisering i

særlige Tilfælde, 3) Fradragsreglerne i Tilfælde af Ansættelse i pensionsberettigende Stillinger under Stat eller Kommune, 4) Dagpenge under Indlæggelse paa Helbredelsesanstalt, 5) Tilstedeværelse af Trang som Forudsætning for Efterladteforsørgelse, 6) Forudsætningerne for Forældreforsørgelse, 7) Invalidenævnets og Invalideraadets Sammensætning.

Langt det vanskeligste af disse Spørgsmaal har det første været, Spørgsmaalet om at finde den bedst mulige Skala for de forskellige Invaliditetsprocenter; det er ikke mindst de store Vanskeligheder, Udvalgets Arbejde i denne Forbindelse har stødt paa, der har medført, at det har taget saa lang Tid at naa til et enstemmig Resultat vedrørende det foreliggende Lovforslag. Som allerede omtalt er der særlig vedrørende de saakaldte Krøblingetillæg, der efter den nuværende Lovgivning er tilkendt en Række Invalider, blevet indhentet Oplysninger fra Invalidenævnet i Sønderborg; de findes aftrykt som Bilag 1 til Betænkningen. Saafremt den Skala, som er foreslaaet af den højtærede Finansminister, var blevet lovfæstet, vilde den have til Følge en overordentlig pludselig og brat Nedgang for de mindre Invaliditeter op til 40 pCt. Udvalget har principielt kunnet tiltræde den Opfattelse, at det er rimeligt at beskære Rentebeløbene for de mindre Invaliditeter, men man har foreslaaet en lempelig og gradvis Afvikling og stiller derfor Ændringsforslaget under Nr. 40, ifølge hvilket der skal ydes alle for denne Lovs Ikrafttræden anerkendte Invalider, der fremtidig faar deres Forsørgelse beregnet efter Bestemmelserne i § 6, et særligt Tillæg, der — uanset Erhvervsindskrænkningens Størrelse — for det første Aar efter denne Lovs Ikrafttræden udgør et Beløb af 180 Kr. og derefter afvikles med 24 Kr. aarlig. Til Gengæld foreslaas det saa i Ændringsforslag Nr. 30, at der ikke ydes Dyrtidstillæg til det i § 8 foreslaaede Tillæg for svær Skade, det vil sige for Invaliditeter fra 40 til 100 pCt. Ændringsforslag Nr. 40 vil for det første Aar medføre en Merudgift af ca. 442 000 Kr., faldende de følgende Aar i Overensstemmelse med den foreslaaede Afvikling. Samtidig betyder Ændringsforslaget under Nr. 30 med det nuværende Antal af Invaliditeter fra 40 til 100 pCt. og det nugældende Dyrtidstillæg en aarlig Besparelse af ca. 195 000 Kr., og det bør bemærkes, at medens det foreslaaede særlige Tillæg vil være afviklet i Løbet af 8½ Aar, vil Besparelsen paa §§ 8 og 34 være aarlig tilbagevendende, saa længe der